

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie wieczorem.

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza.

Adres Redakcji: Lwów, ul. Chorążczygaj 31 (Tel. 178).
Adres Administracji: Lwów, ul. Podwala 3 (Tel. 73).

Cena
pojedynczego
egzemplarza

15 gr.

Na dworcach
kolejowych

18 gr.

Redaktor Naczelny: JERZY KONARSKI.

Telefon Redaktora Naczelnego 238.
Telefon domowy Redaktora Naczelnego 192.

Pięćdziesięciolecie Związku Stow. zarobkowych i gosp. we Lwowie.

Lwów, 1. lipca.

W dniach 2. i 3. lipca b. r. odbywa się w gmachu Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie XLVI. Walne zgromadzenie delegatów Związku Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych we Lwowie. Zjazd ten z trzech powodów zwraca na siebie uwagę społeczeństwa, ponieważ jest Zjazdem jubileuszowym po półwiekowej działalności Związku, ponieważ dalej na tym Zjeździe nastąpi konsolidacja trzech Związków dzielnicowych, organizujących najstarsze i najpoważniejsze kooperatywy ziem Polski wszystkich trzech b. dzielnic, a wreszcie Zjazd ten odbywa się już w chwili oddziaływań sanacji stosunków walutowych Polski.

W czasie pięćdziesięciolecia działalności Związku Stowarzyszeń zarobkowych i gospod. artykuły dra Wojciecha Biechońskiego, dra Tadeusza Skałkowskiego, dra Alfreda Zgórskiego, Tadeusza Romancwicza, Teofila Merunowicza, Narcyza Ulmera, Edwarda Milewskiego, dra Ernesta Adama, dra Witolda Lewickiego, Józefa Becka i wielu innych — rozrzucone w licznych organach naszej prasy, oświetlały te i inne momenty rozwoju i działalności pierwszego ogniska polskiej spółdzielczości Małopolski, Śląska i Bukowiny. Wydawnictwa własne Związku, a to organ Związek, Odrodzenie i Zjednoczenie, Wydawnictwo Statystyki ruchu Stowarzyszeń tak związk., jak i niezwiązkowych, inne publikacje Związku oddziaływały poważnie na rozbudzenie zmysłu koordynacji spółdzielczej polskiego społeczeństwa w celu podniesienia gospodarstw tak rolnych, jak i przemysłowych Małopolski. Wytepienie lichwy pieniężnej, unowocześnienie i utrzymanie stanu posiadania gospodarstwa włościańskiego, utrzymanie rekordziela polskiego, rozbudowanie polskiego handlu tak indywidualnego, jak i społecznego, rozbudzenie zmysłu oszczędności najszerzych warstw, wzmacnianie znaczenia elementu polskiego w miastach, miasteczkach i wsiach na kresach — oto poważne gospodarcze, społeczne i narodowe zasługi zorganizowanych w Związku stow. Towarzystw, Banków i Kas zaliczkowych, Towarzystw handlowych i przemysłowych, które stały się pierwowzorem i tworzyły drogę innym typom i innym organizacjom spółdzielczym w Małopolsce.

Organizacje 230 związkowych Towarzystw Zaliczkowych w Małopolsce, kilkunastu na Bukowinie, kilku na Śląsku cieszą 31 Spółdziel-

Sprawa Bessarabji na konferencji M. Ententy.

PROTEST CZECHOSŁOWACJI I JUGOSŁAWII. — SOWIETY LICZA NA ROZŁAM W ŁONIE M. ENTENTY.

(Telegram własny „Gazety Lwowskiej”)

Pogranicze sow., 1. lipca.

Z Moskwy donoszą: Wedle informacji otrzymanych z politycznych kół sowieckich, Rumunia miała oświadczyć, iż — niezależnie od zapatrywania rządów innych państw Małej Ententy — prez. Bratianu zażąda postawienia na porządku dziennym mającej się odbyć w najbliższych dniach konferencji Małej Ententy sprawy Bessarabji. Twierdzi, że przedstawiciele Czechosłowacji i Jugosławii mają się kategorycznie wypowiedzieć przeciwko rozważaniu na konferencji sprawy Bessarabji, uważając, że spór rumuńsko-sowiecki nie należy do za-

ni wytwórczych, 27 stow. spożywców, 19 rolniczo-handlowych, kilkunastu Stowarzyszeń przemysłowych, budowlanych, osadniczych i innych — oto poważny dorobek polskiej, spółdzielczej pracy organizacyjnej, która na całym terenie działalności Związku, zwłaszcza we wschodniej Małopolsce była zawiązkiem, ośrodkiem i oparciem pracy narodowej, gospodarczej i społecznej. Niestety — Związek i związkowe stowarzyszenia nie mogły się poszczycić takimi sukcesami, jakie w regeneracji polskość b. dzielnic pruskiej są zasługą Związku poznańskiego, kierowanego przez patronów ks. Samarzewskiego, ks. Wawrzyniaka i ks. Adamskiego, złożyły się na to specjalne okoliczności, a w szczególności rozbiór i rozatomizowanie ruchu pod względem narodowościowym, pod względem typu, z powodów politycznych, wyznaniowych i t. d. Mimo to olbrzymia żywotność, rozinach działalności związkowych spółdzielni napelniać musiały największych sceptyków otucha i wiarą we własne siły, w wartość i znaczenie organizacji samopomocy i gospodarczego i społecznego solidaryzmu. → Rozległa akcja w licznych kierunkach samodzielnych organizacji związkowych, gromadząca w swych zastęпах najlepsze obywatelskie siły społeczeństwa, stała się dźwignią postępu gospodarczego ziem naszej dzielnicy.

Setką domów i gmachów tych spółdzielni, zakładane i finansowane przez nie z zysków instytucje kultury gospodarczej, społecznej, wychowawczej i narodowej (kursy, wystawy rolnicze, rekordzielnice, przemysłowe, drukarskie, szpitaliki, ochrony przytuliska, bursy, czytelnie, Gwiazdy, Tow. oświat.) były

gadnień wchodzących w zakres działalności Małej Ententy, jako sojuszniczego ugrupowania politycznego. Natomiast ustosunkowanie się poszczególne członków M. Ententy do ewentualnego konfliktu rumuńsko-sowieckiego powinno nastąpić w sposób odrębny, zależnie od stanowiska rządu odnośnego państwa wobec sowieków i Rumunii. W sowieckich kołach żywią pobożne życzenia, iż na tem tie w łonie M. Ententy może dojść do rozłamu, co byłoby — rzecz naturalna — bardzo przyjemną niespodzianką dla rządu moskiewskiego.

w rozwoju życia narodowego elementem b. poważnym.

Wojna i okres powojenny, wprowadzając cały organizm Narodu w stan gorączkowy, spekulacyjny, chorobliwy, źle oddziaływały na funkcje spółdzielczości.

Tylko ofiarności obywatelskiej kierowników i pracowników organizacji spółdzielni udało się odbudować z gruzów zniszczenia i ożyć kilkadziesiąt spółdzielni, które nawet w tak ciężkich warunkach polskiemu społeczeństwu poważne oddały usługi. W tym czasie dochodzi do skutku układ konsolidacyjny Związków dzielnicowych, a to Związku Spółdzielni zarob. i gosp. w Poznaniu, Związku Stowarzyszeń zarobk. i gospod. we Lwowie i Związku Polskich Spółdzielni w Warszawie. Układ ten nie narusza dotychczasowej autonomii i samodzielności Związków, natomiast stwarza z wymienionych trzech Związków terytorjalnych wspólnie z Bankiem Związku Spółek, z Hurtownią Spółek spożywców, z Centralą rolników — nadbudowę w no-

wej osobie prawnej, w Zjednoczeniu Związków, a pozostającej pod zarządem władz Związków pod patronatem ks. Stanisława Adamskiego, a to celem wzmocnienia i mednostajnienia działalności patronackiej Związków.

Tą drogą wzmacnia się organizacja spółdzielni związkowych i Związków Centralami silnie ufundowanymi, których brak zwłaszcza w Małopolsce po ustąpieniu się Akcyjnego Banku Związkowego katastrofalnie dał się odczuwać. Tą drogą stwarza się w Polsce polski front ekonomiczny, świadomy dróg i celów.

Bez wątpienia załatwienie tej sprawy przez Zjazd będzie miało tak dla polskiego ruchu spółdzielczego, jak i dla uzdrowienia stosunków gospodarczych i społecznych Polski olbrzymie znaczenie. Z chwilą, kiedy powiał ponad Polską prąd „ku solidarności”, z tą chwilą w Małopolsce związkowe spółdzielnie rozwinęły żywą działalność. Kapitały własne, kapitały oszczędności wzrastają, stopa odsetkowa od kredytów już dziś wpływa na obniżenie się stopy prywatnego, a nawet bankowego kredytu, już dziś w gospodarstwie ludowym czuje się pewien pęd ku solidarności. Każdy tydzień, każdy miesiąc, każdy rok będzie potęgował tę akcję, która kierowana świadomą celą woła — niechybnie stanie się jednym z najważniejszych czynników ekonomicznej polskiej.

Wydział Związku nie mógł lepiej uczcić roku jubileuszu i jubileuszowego Zjazdu Delegatów, jak wnioskami, które mu przedłożył. Toteż składając Zjazdowi życzenia, by w stworzonej przez siebie historycznie, narodowo i spółdzielczo nakazanej konstrukcji drogami wypróbowanymi półwiekową pracą organizacji w swej działalności dalszy jak największe dobra moralne i materialne zdobywał Narodowi, witamy Delegatów Związku, witanie pionierów spółdzielczości i spółdzielni.

U autora „Ingeborgi” i „Tunelu” Bernarda Kellermanna.

U autora „Ingeborgi” i „Tunelu” Bernarda Kellermanna.

„CIESZĘ SIĘ NIEZMIERNIE, ŻE MNIE TAM CZYTACIE W POLSCE”. — W NIEMCZECH NIE WOLNO ZŁE PISAĆ O WOJNIE I O GENERALE NIEMIECKIM. — „KELLMANN ŻYDEM”. — NOWA POWIEŚĆ UKAŻE SIĘ W JESIENI. — PRZYGOTOWANIE DO WYJAZDU DO CHIN.

(Korespondencja własna „Gazety Lw.”)

II.

Berlin, w maju 1924

— Te wrażenia z podróży (a polskiej nie są u nas znane, o ile mi wiadomo, ale „Tunel” ten rezultat

podróży amerykańskiej, miał i u nas powodzenie nadzwyczajne, zrozumiałe zupełnie. — wracam,

— Cieszę się niezmiernie, że mnie tam czytacie w Polsce. Obie-

cuje sobie wyjechać kiedyś na dłużej do tego kraju, którego stolicę widziałem niestety tylko w czasie wojny z okien wagonu. Co do „Tunelu”, to dziwne, jak jednak cień musi się zaczepić o radość, czy o powodzenie. Pracując trzy miesiące nad tą powieścią, przemęczyłem się, zachorowałem ciężko na płuca, które trzeba było w następstwie leczyć nad jeziorem Garda. Dwa lata prawie przeszły, nim wróciłem do sił, a „Tunel” tymczasem szedł w świat. Obecnie u Flammariona w Paryżu wychodzą i „Tunel” i „Dziewiąty Listopad”. Za te książki też musiałem zapłacić, choć w innej formie. Zrodziła się we mnie pod wpływem tego rozlewu krwi ludzkiej, na który patrzyłem przez 7 miesięcy jako korespondent wojenny. Miałem dość! Ten pobyt na terenie walk wpłynął i na moje zdrowie i dlatego nie miałem wówczas sił, by zaraz powiedzieć światu, jak straszna jest wojna. Że też ludzie dają się pchać jak barany w okony, że mogą coś podobnego jak wojnę organizować. O! — lecz w Niemczech nie wolno źle pisać o wojnie i o generale niemieckim. To też gdy ukazał się „Dziewiąty Listopad”, prasa nacjonalistyczna uśmieciła mnie, podobnie, jak już uśmieciła Gerharda Hauptmanna. Nie istnieje już dla tych panów. Najciekawsze jednak, co uczynili poprzednio, t. j. czym tłumaczyli charakterystykę tego generała w mojej powieści. Oto zrobili — tu Kellermann wybucha śmiechem — zrobili ze mnie żyławieć jasne, że jako taki krytykuje ich militarizm. No, ale zupełnie się nie martwię wliczeniem mej osoby do tego narodu. Dziwni, bardzo dziwni są teraz ludzie! Wpłynęła na to też kwestja ta wojna okropna i wszystko to, co na długo przed wojną — wojnę przygotowywało. Jak gdyby w przecuciu pisałem o tem w „Głupcu”, ale nie wiem, czy umie zrozumiano.

Jak dalekie echo drży w tych słowach ukryty żal autora, którego twórczość poniosła imię narodu znacznie dalej, niż uczynił to oręż

Zesłanie zakonnicy na Sybir.

(Telegram własny „Gazety Lwowskiej”)

Pogranicze sow. 1. lipca.

Z Moskwy donoszą: Wyższa władza sowiecka — wbrew oficjalnemu sprostowaniu — wydała rozporządzenie o deportacji do północnej Syberji znanej działaczki wśród kobiet katolickich zakonnicy Abrikosowej oraz 10 innych kobiet, które — pod wpływem Abrikosowej — przeszły na katolicyzm i wstąpiły do klasztoru Dominikanek. Ponieważ w Rosji sow. nie wypada w

drodze oficjalnej stosować kar za zmianę wyznania — to prześladowanie Abrikosowej i jej zwolenniczek tłumaczono tem, iż one miały, nie będąc do tego uprawnione, prowadzić nauczanie dzieci religii katolickiej.

Dodać jeszcze należy że przed przymusowym wydaleniem do Syberji wszystkich tych kobiet przetrzymano je w więzieniach sowieckich przeszło 7 miesięcy.

generalów i znacznie umiędźmić werbować umysły, niż czynią to jego politycy, ale któremu Kochani Rodacy nie szczędzą ukłuć, choć, doprawdy, ukłucia te przypominają przekomarzenie dziecięciolatków, co to się zaperzają: więc to moja ciotka ma wasy? Ale twoja ciotka ma i wasy i garb i będzie nieboszczką!

Zupełnie jasne, że radabym wiedzieć nad czem obecnie pracuje jeden z największych powieściopisarzy Niemiec, którego nazwisko znają obie półkule świata.

— Piszę teraz powieść, której podłożem są zagadnienia etyczne, nie, nie mam jeszcze tytułu. Sadzę, że ukończę ją na jesień. Teraz idę na krótki odpoczynek do Dalmacji. Znajdę tam ciszę, samotność i jedną wielką radość: będę pływał! Z powrotem zabiorę się znów intensywnie do pracy. Poza tem rozmyślam o wyjeździe do Chin. Nie umiem powiedzieć, jak bardzo ciągnie mnie w tamtą stronę. Muszę poznać ten kraj prastarej kultury i zorganizowany już wówczas, gdy Europa była jeszcze dzika, tych ludzi dziwnych, tak odmiennych od nas. Stworzyłem tu sobie dom w Berlinie (Kellermann ożeniony jest z Amerykanką) na tym wielkim rynku, mam tu pracę, przyjaciół, moje książki, a wśród nich Szekspira, Tolstoja, Dostojewskiego, których

uwielbiam i od których się uczę — a potem przychodzi chwila, w której wyrwam się stąd w świat. Chiny, Chiny, proszę pani, stanowczo najbardziej interesują mnie teraz Chiny...

W zacisznej atmosferze pokoju, w starożytnych ścianach, rozbrzmiewał głos autora „Tunelu” opowiadającego o swej młodości, o swych planach i zamiłowaniach. Głos miał dźwięk włoskich skrzypiec, a z jego drgnień, modulacji i dynamiki dosłuchiwało się ucho jeszcze tych wszystkich niedopowiedzeń, tych od- i przypliwów uczuć poruszonych podziemną siłą wspomnień, bogactwa przeżyć tej duszy, która nie raz i nie dwa skrwawić się musiała w pojedynku ze światem i ludźmi.

Przez okna wchodził dzień i otwijał się zwojami srebrno-niebieskawemi dymu naszych papierosów...

A opowiadał słuchali również w skupieniu „Jageborga, Ryszard Graj, Yester i Li i Mac Allan — a może i zjawia jakichś postaci z państwa Wschodzącego Słońca, przyszłego arcydziela...

Tak odbyła się moja wizyta u Bernarda Kellermanna.

Michalina Szwarcówna.

Proces krakowski.

Kraków, 30 czerwca. (Tel. G. L.) 21-szy dzień rozprawy był dniem przykrych sensacji. Sędziowie przysięgli choć zjawili się w gmachu sądowym w przepisanej porze nie weszli do sali rozpraw mimo wezwań przewodniczącego. Miał to być protest przeciw niezatwieniu przez Ministerstwo sprawiedliwości ich próby o przyznanie dyjet za pełnienie obowiązków sędziowskich. Przewodniczący oświadczył, że otrzymał pismo z podpisami wszystkich sędziów przysięgłych z zawiadomieniem o wstrzymaniu się ich od pełnienia funkcji sędziowskich.

Chcąc osiągnąć porozumienie, przewodniczący zaprasza sędziów przysięgłych na salę. Gdy weszli oświadczył im, że ze stanowiska prawnego nie może ich prosić zadość uczynić, gdyż ustawa nie przewiduje wyplacania dyjet sędziom przysięgłym. Postara się, by protest ich znalazł oddźwięk w Ministerstwie sprawiedliwości. Wzywa ich jednak, aby do chwili zatwienia tej sprawy spełniali swe obowiązki. Po oświadczeniu tem sędziowie przysięgli udali się na naradę, po której oświadczyli, że na zatwienie sprawy czekać będą 3 dni.

Po naradzie Trybunału i telegraficznym skomunikowaniu się przewodniczącego z sądem apelacyjnym i Ministerstwem sprawiedliwości oświadcza, że sprawa dyjet została przez Ministerstwo sprawiedliwości przychylnie zatwiona. Następnie przewodniczący zawiadamia, że obw. Baran, szofer, odpowiadający z wolnej stopy, bezprawnie wydalili się z Krakowa i przyaresztowany został w Nowym Sączu za śmiertelne przejechanie s. p. Dudka, drugi zaś obw. dr. Drobner nadesłał z Warszawy telegram z usprawiedliwieniem z powodu niestawienia się na rozprawie.

Wobec tych przekroczeń przewodniczący zarządził kontrolę wszystkich obwinionych, odpowiadających z wolnej stopy, z których 10 nie stawilo się do rozprawy. Prokurator stawia wnioski o przymusowe dostawienie wszystkich obwinionych. Trybunał wychodzi na naradę, poczem przewodniczący przerywa rozprawę do jutra, i do chwili przymusowego sejmienia wszystkich oskarżonych.

„PREMIER POKOJU”.

Paryż. (Tel. G. L.) Podczas urzędowości odbytych w Wersalu w obecności Herrrta prez. Izby Deput. Panielve oznaczył w swem przemówieniu, że Herrrot zastąpi na nazwę „premierra pokoju”.

Z satyry aktualnej.

Praktyczny kodeks honorowy.

PRZEDMOWA.

W chwili, gdy na porządku dziennym są pojedynki, gdy co drugi stolik w kawiarniach zajęty jest przez konferujących zastępców honorowych, dajemy społeczeństwu praktyczne przepisy postępowania honorowego. Praktyczne, więc krótkie, a dalej liczące się z tem, co jest, a nie co w teorii być lub nie być powinno. Metody te, w życiu realnem dawno już przyjęte, pragniemy ujednostajnić, niejako skodyfikować i wtłoczyć w ramy powszechnie obowiązujących prawideł.

Że rozbieżność w życiu praktycznym jest wielka i że silnie daje się odczuwać brak odpowiedniego opracowania, o tem niech świadczy następujący przykład: Równocześnie, choć niezależnie od siebie, zdarzyły się dwa wypadki obrazy czynnej. Pan A. policzkuje pana B., a pan C. pana D. Pierwsze zajście ulega likwidacji przy bufecie, drugie natomiast znajduje swój opłóg w anonsie ogłoszonym w kilka dni potem w jednym z dzienników:

„Za czynne znieważenie pana Dreiköniga najmocniej Go przepra-

szam, składając równocześnie milion marek na fundusz Keren Hajesot. — Czaczkes”.

Jak widzimy — w obu wypadkach cel praktyczny został osiągnięty, mianowicie przeciwnicy pogodzili się. To, że podobnej likwidacji zatargów nie przewiduje żaden kodeks honorowy, świadczy tylko o ubóstwie tych kodeksów i o ich nieprzystosowaniu do życia. Jednak z drugiej strony nie podobna zaprzeczyć, że w danych wypadkach postępowano wprawdzie celowo, ale niemethodycznie, improwizowano, opierając się na uświeconej tradycji, zamiast sięgnąć do gotowego podręcznika.

Nawet tak proste postępowanie, jak ugoda przy bufecie, nie jest jednolite. Niemal w każdej dzielnicy Lwowa są inne zwyczaje, skąd wynika szereg trudności np. przy pojedynczym zatwieniu zatargu dwóch obywateli z różnych dzielnic.

Usunięcie tych braków jest celem poniższych przepisów. Wykorzystano do nich własne spostrzeżenia, a nadto cała literaturę przedmiotu, tak krajową, jak zagraniczną. Szczególnie wdzięczni jesteśmy W. P. Bożewiczowi, którego cenny „Kodeks” wskazał nam naocześnie wszystko to, czego w praktyce nie ma, lub co być nie powinno.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ HONOROWA.

§ 1.

Przez pojęcie osoby zdolnej do żądania i dawania satysfakcji honorowej określamy te osoby, które posiadają poczucie honoru.

UWAGA: Tem samym pleć, wiek, urodzenie, przeszłość kryminalna i t. p. nie odgrywa żadnej roli.

§ 2.

Miarą poczucia honoru jest jedynie subiektywna świadomość tego poczucia. Wszelkie jego postrobie kwestionowanie lub badanie jest niehonorowe.

§ 3.

Nie jest odpowiedzialny honorowo, kto przed każdoczesnem honorowym postępowaniem oświadczy, że nie posiada poczucia honoru.

UWAGA: Tem samym oświadczenie, złożone z racji innego postępowania, nie przesadza odpowiedzialności honorowej przy następnem. Stosownie do wewnętrzznego przekonania można własną odpowiedzialność honorową chwilowo zawieszać, lub wznowić.

§ 4.

Dyskwalifikuje się honorowo, kto świadomie dokonuje obrazy. Obra-

za, świadomie dokonana, nadaje się tylko do traktowania przez władze sądowe

UWAGA: Przepis ten, postanawiający, że dżentelman, który obrażając świadomie i lekceważąc w ten sposób honor drugiego dżentelmena, przestaje być dżentelmenem, — jest najpiękniejszą zdobyczą niniejszego kodeksu. Następne artykuły o obrazie nieświadomej są tylko logicznym wnioskiem z tego klasycznego przepisu.

OBRAZA.

§ 5.

Świadoma obraza pociąga niezależnie od skutków karnych dyskwalifikację honorową obrażającego na przeciąg jednego miesiąca do 3 lat, zależnie od stopnia obrazy.

UWAGA: Traktuje o tem osobny podręcznik n. t. „Honorowy kodeks karny”.

§ 6.

Tylko nieświadomie dokonana obraza podpada pod postępowanie honorowe. Nieświadomie dokonane obrazy każdy, kto działa pod wpływem pijanstwa, gniewu, zazdrości, ataku nerwowego i t. p.

(C d. n.)

Sapiens.

Wielkie Konkursy Hippiczne

urządzone staraniem 14. pułku ułanów Jazłowieckich

odbędą się w dniach 5, 7. i 9. lipca na własnym torze na JAŁOWCU każdorazowo o godzinie 15-tej

CENY MIEJSC: Łoża 15 Zł. — I-sze miejsce siedzące 3 Zł. II-gie miejsce siedzące 2 Zł. — Miejsce stojące 1 Zł.

† DR. FRANCISZEK STEFCZYK.
Kraków, 30. czerwca. (Tel. G. L.). O godz. 16.30 zmarł tu Dr. Franciszek Stefczyk, patron Spółdzielni rolniczych i naczelny dyrektor Centralnej kasy Spółdzielni rolniczych.

POWRÓT MIN. DAROWSKIEGO.
(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 30. czerwca. (X.) Min. pracy i opieki społecznej Darowski, b. nasz nadzwyczajny poseł i pełnomocny Minister w Moskwie, powrócił do Warszawy i w dniu dzisiejszym został przyjęty na dłuższej audyencji przez Premiera Grabskiego.

POSEŁ CHŁAPOWSKI U PREM. HERRIOTA.
(Tel. G. L.)
Paryż, 30. czerwca. (Tel. G. L.) Minister Chłapowski został przyjęty dziś przez prezydenta Herriota. Audyencja trwała 40 minut i była nacechowana jaknajwiększą serdecznością. Herriot okazał jak najwyższe zainteresowanie dla wszystkich spraw związanych ze sprawą polityką zagraniczną Polski, przyczem dał dowody głębokiej znajomości stosunków polskich. Premier zapewnił kilkakrotnie ministra Chłapowskiego, że ożywiony jest najlepszym uczuciami dla Polski.

ZWINIĘCIE URZĘDU ODBUDOWY.
(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 30. czerwca. (X.) Rozporządzenie Min. robót publ. i Min. skarbu z dnia 20. czerwca 1924 zarządza zwinięcie urzędu odbudowy i rozwiązanie rady odbudowy. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30. czerwca 1924.

ZNIIESIENIE ORGANIZACJI ŻYDOWSKICH.
(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 30. czerwca. (X.) Z kół międzynarodowych informują, iż Rada Min. zajmie się na najbliższym posiedzeniu projektem ustawy w sprawie formalnego zniesienia tych organizacji żydowskich, jakie pozostały u nas rzady zaborcze.

OGŁOSZENIE TARYFY CELNEJ.
(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 30. czerwca. (X.) W 54. nr. dziennika ustaw Rzpltej opublikowane zostało rozporządzenie Prezydenta Rzpltej z dnia 26. czerwca 1924 w sprawie taryfy celnej. Jako załącznik do rozporządzenia ogłoszona została taryfa celna, składająca się z 11 rozdziałów i obejmująca 217 pozycji. Zasada taryfy jest ustalenie opłat celnych w złotych.

STAN BEZROBOCIA W ŁODZI ZAOSTRZA SIĘ.
(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 30. czerwca. (X.) W dniu wczorajszym odbył się w Łodzi wielki demonstracyjny wiec bezrobotnych, na którym domagano się zastosowania wobec fabrykantów celowo i bez przyczyny zamykających swe zakłady, względnie redukujących czas pracy, jak najostrożniejszych środków represyjnych, tj. wzięcia tych przedsiębiorstw w przymusowy zarząd państwowy. Po wiecu odbył się demonstracyjny pochód z transparentami, stykucji i zmian ordynacji wyborczej

Szkolnictwo dla mniejszości narodowych

W WOJEWÓDZTWACH WSCHODNICH WPROWADZONY BĘDZIE DRUGI JĘZYK WYKŁADOWY.

(Telefonem od naszego koresp.)

Warszawa, 30. czerwca. (X.) Jak slychać rząd uzgodnił już projekt o zakładaniu szkół powszechnych i średnich dla mniejszości narodowych. Według projektu tego w województwach wschodnich będzie

wprowadzony wraz z językiem polskim jako wykładowym, drugi język miejscowy macierzysty, jako wykładowy, o ile znajdzie się 40 dzieci dla szkoły powszechnej, a 50 dla szkoły średniej.

Litwa rozbroiła swych „szaulisów”?

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 30. czerwca. (X.) Według wiadomości otrzymanych z pogranicza litewskiego dowiadujemy się, iż rząd litewski przystąpił do likwidacji zbrojnych oddziałów partyzanckich, które miały nie-

pokoić polski pas nadgraniczny. Organy rządu litewskiego zarządziły rozbrojenie oddziałów partyzanckich a partyzantów wcielono do oddziałów zajętych robotami publicznymi.

Jeden dzień pracy w tygodniu.

Warszawa, 30. czerwca. (X.) Z Żyrardowa nadeszły wiadomości o zaostrzeniu się przesilenia przemysłowego. Zarząd zakładów żyrdardowskich domaga się wielkich

zamówień rządowych, przyczem grozi, że o ile tych nie otrzyma, to będzie musiał zredukować czas pracy do jednego dnia w tygodniu.

M. Ententa weźmie udział w konferencji londyńskiej.

Paryż, 30. czerwca. (Tel. G. L.) „Petit Parisien” donosi z Londynu, że między rządami Anglii, Francji, Belgii i Włoch toczą się rokowania w sprawie współdziałania państw Małej Ententy w międzynarodowej konferencji w Londynie 16. lipca. Na konferencję tę zaproszono także inne państwa. Państwa

podzielono pod względem mocarstwowym na dwie grupy. Do drugiej grupy należą: Polska, Jugosławia, Rumunia, Czechosłowacja, Portugalia. Państwa reprezentowane mają być na tej konferencji przez swych ambasadorów w Londynie.

Nota niemiecka do konferencji Ambasadorów.

NIEMCY MAJĄ ZROZUMIENIE DLA POŁOŻENIA MIĘDZYNARODOWEGO. — NIE MA MOWY O ZBROJENIU SIĘ NIEMIEC? — RZĄD NIEMIECKI GODZI SIĘ NA KONTROLĘ WOJSKOWĄ.

Berlin, 30. czerwca. (Tel. G. L.) Ambasador niemiecki w Paryżu przedłożył konferencji ambasadorów notę w sprawie kontroli wojskowej. Rząd niemiecki oświadcza, że ma pełne zrozumienie dla położenia międzynarodowego i że ma żadnego zamiaru utrudniać go przez jakiegokolwiek zawikłania w obecnej chwili. Rząd niemiecki stwierdza, że mylnym jest pogląd, jaki panuje w niektórych krajach sojuszników, jakoby Europa stała przed nowym konfliktem zbrojnym, który wywołać może działalność niemieckich organizacji zbrojnych. Rząd niemiecki nie może i nie chce przeczyć temu, że w Niemczech znajdują się istotnie liczne organizacje, które postawiły sobie za cel kształcenie težyny duchowej i cielesnej młodzieży niemieckiej (!!) Obecne zdziwienie i niedziękę spowodowane jest brakiem dyscypliny wojskowej. Następnie nota wskazuje na to, że w innych krajach związki młodzieży w dziedzinie sportu mają wszelkie poparcie i rozwijają się pomyślnie. Wobec tego stowarzyszenia sportowe i gimnastyczne (!!) młodzieży niemieckiej nie mogły być uważane za „atak” przygotowania (!!), gdyż każdy naród ma prawo do wychowania takiej zdrowej młodzieży. Naród niemiecki odrzuca wszelką myśl o wojnie. Wśród cywilików politycznych panuje zupełna zgoda co do tego, że jakie zbrojenia należy polecać jako nieodpuszczalne, bezcelowe i niebezpieczne. Wobec tego rząd Rzeszy czyni starania (!) aby przeprowadzić bezwzględnie

rozbrojenie niektórych politycznych związków. Dlatego nie może być mowy o zbrojeniu się narodu niemieckiego (!) Przy tej okazji rząd niemiecki nie może zatępić, że wśród narodu niemieckiego panuje głębokie rozgoryczenie z powodu obecnego położenia w Niemczech. Z kolei nota przytacza zwykłe żale niemieckie na dotychczasowe postępowanie aliantów i stwierdza, że bezwzględnie, z jaką postępowano wobec Niemiec spowodowała wyrobienie w narodzie niemieckim przekonania, jakoby nie można było już oczekiwać ze strony aliantów żadnej sprawiedliwości. Jednak rozgoryczenie panujące w Niemczech nie może dać jakiegokolwiek osobistości poważnej wojskowej żadnego powodu do przypuszczenia, że Niemcy są w możności wywołać konflikt zbrojny w Europie. Niemcy nawet gdyby cięci, nie mogłyby tego uczynić. Środki techniczne Niemiec i siły wojskowe armii niemieckiej są mniejsze, niż najmniejszego z państw (!) W chwili gdy rozwój techniczny środków wojennych doszedł do najwyższego stopnia, Niemcy nie posiadają żadnej broni nowoczesnej (!!!) Niemcy znajdują się w takim stanie rozbrojenia, w jakim nie był nigdy żaden naród. Naród niemiecki nie może wobec tego zrozumieć, że za granicą panuje obawa przed Niemcami. Opinia publiczna w Niemczech sprzeciwia się ponownej kontroli wojskowej. Jeżeli Niemcy mają wprowadzić w życie plan rzeczoznawców, mogą to u-

czynić jedynie wówczas, gdy otrzymają gwarancję, że uregulowanie kwestii odškodowań nie będzie tylko aktem finansowo gospodarczym, ale również zapoczątkowaniem nowej ery w stosunkach między narodami. Pod tym warunkiem

rząd niemiecki gotów jest zgodzić się na inspekcję wojskową w Niemczech, kontrola ta jednak musi być przeprowadzona w duchu przyjaźni i pełnego zaufania do Niemiec. Rząd niemiecki prosi jednak, aby inspekcja ta była dokonana do 30. września br.

DYMISJA MIN. OŚWIATY.

Warszawa, 1. lipca. (Tel. G. L.) „Exp. Por.” donosi, że Min. oświecenia Miklaszewski złożył swą tekę do dyspozycji Prem. Grabskiego, który oświadczył, że wstrzyma się z ostateczną decyzją w tej sprawie aż do przeprowadzenia głosowania nad budżetem Min. oświecenia.

STRAJK W BIELSKU ZAKOŃCZONY.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 30. czerwca. (X) Z Bielska nadeszły wiadomości, że zatarg między przemysłowcami a robotnikami włókienniczymi został załatwiony przy pomocy zawarcia nowej umowy o płace. Umowa na ogół zatrzymuje status quo.

ZNIŻKA CEN CUKRU.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 1. lipca. (X) Komitek ekonomiczny Rady Min. na posiedzeniu sobotnim uchwalił zezwolić na wywiezienie 150 tys. tonn cukru z kampanji 1924 i 1925 r. Równocześnie komitet nakłada obowiązek na związek cukrowy obniżenia cen cukru na rynkach. Obniżka obowiązywać będzie od 1 lipca, a wynosi 25 zł. na tonnie. Kampanja cukrownicza zapowiada się bardzo pomyślnie. Zezwolenie na wywóz 150 tys. tonn cukru umiżwi otrzymanie w Anglii pożyczki natychmiastowej w wysokości 1 1/2 miliona funtów, oraz wpnieienie sobie na jesień dalszej pożyczki w wysokości 1 miliona funtów.

ZNOWU KATASTROFA LOTNICZA

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 1. lipca. (X.) Z Torunia donoszą, iż onegdaj popołudniu około godz. 5. odbywali lot pilot Hilary Ciesielski, oraz porucznik J. Krasnopolski. Lot odbywał się na aparacie fabryki Plage i Laszkiewicz. Przy wylądowaniu pilot uderzył przodem kadłuba o ziemię. Wskutek silnego uderzenia, aparat został zdruzgotany, lotnicy wyrzuceni z siedzeń na ziemię, doznali ciężkich obrażeń cielesnych. Obu nieszczęśliwych lotników odesłano do szpitala wojskowego, gdzie dokonano operacji. Stan zdrowia ich jest bardzo ciężki.

NADESLANE.

NATURALNA WODA STOLOWA „DEWATTIS”
(a la Gieshübler) dostarcza
Zarząd dóbr Pacyków,
pocista Stanisławów. 3916
Zastępca na Lwów:
ROBERT GHEBEL, Lwów, Asnyha 3.
Tel. 583.

Zbiór ustaw i rozporządzeń

Podręcznik dla Akcyjnych Spółek, bankowych, przemysłowych i handlowych, współdzielni, tudzież przedsiębiorstw i biur wszelkiego rodzaju. — Zestawiony przez Wacława Kwiatkowskiego.

Do nabycia w księgarniach. — Cena egzemplarza 7 zł. 70 gr. (z przesyłką poleconą 8 zł. 20 gr.)

Skład główny: Spółka Akcyjna Wydawnicza, Lwów, Zimorowicza 5.

PRZEMYSŁ WOJENNY.

Warszawa, 1. lipca. (Tel. G. L.) Dziś przed południem odbędzie się w sali posiedzeń Min. spraw wojskowych pod przewodnictwem Min. Sikorskiego narada nad programem ogólnego rozwoju przemysłu wojennego. Obrady poprzedzi referat o zakończonej onegdaj podróży inspekcyjnej Min. Sikorskiego.

NOWA TARYFA CEN TYTONIOWYCH.

Warszawa, 1. lipca. (X) Stosując się do uchwał sejmowych w monopoli tytoniowym wprowadzona zostaje z dniem dzisiejszym nowa taryfa cen. Zauważyć należy, że wspomniana uchwała sejmowa domaga się obniżenia cen tytoniu gorszego, podwyższenia natomiast cen tytoniów lepszych.

ZJAZD SOKOLSTWA OKRĘGU KRAKOWSKIEGO.

Zakopane, 30. czerwca. (Tel. G. L.) W dniu wczorajszym rozpoczął się tu drugi Zjazd Sokolstwa okręgu krakowskiego, który zgromadził około 1 i pół tysiąca umundurowanych druhów. Zjazd rozpoczął się mszą św. na rynku, poczem wygłoszono kilka przemówień. Po mszy odbył się pochód. Wzruszającym momentem było oddanie hołdu Tytusowi Chałubińskiemu i Sabale przed ich pomnikami. Sokoli ze Związku Podhalań odegrali na gęślach szereg pieśni. Następnie odbyła się defilada przed gen. Dziewanowskim i oficerami sztabu. Po południu odbyły się ćwiczenia oraz tańce ludowe.

WŁOSI PRZYGOTOWUJĄ SIĘ DO WYPRAWY NA BIEGUN.

Rzym, 30. czerwca. (Tel. G. L.) Dzienniki potwierdzają, że włoski lotnik Locatelli, który ostatnio przybył z Pizy do Bracciano, aby w Rzymie odbyć chrzest swego aparatu, zamierza podjąć lot do bieguna północnego na własną rękę, gdyż włoski dziennik w Nowym Jorku „Il Progresso Italo-Americano” podał się ponieść koszta tej wyprawy w sumie 2 milionów lirów. Suma ta ma być pokryta ze składek Włochów przebywających w Ameryce. W ten sposób wyprawa miałaby charakter czysto włoski aczkolwiek jest możliwe, że Amundsen weźmie w niej udział. W sprawie tej wyprawy zauważa „Messagero” że pora pomyślna dla odbyć się mającego lotu wnet się skończy, i że wobec tego przeprowadzenie pierwotnego planu wyprawy w całości nie będzie możliwe, a Locatelli będzie musiał zadowolić się wyruszeniem ze Spitzbergu do bieguna i powrócić stamtąd do Spitzbergu, zamiast z bieguna wyruszyć do Ameryki.

Rekonstrukcja gabinetu włoskiego.

ZŁOŻENIE ADRESÓW OBU IZB W ODPOWIEDZI NA MOWĘ TRONOWĄ. — PRZEMÓWIENIE KRÓLA.

Rzym, 30. czerwca. (Tel. G. L.) Stefani donosi, że król przyjął dymisję ministrów Gentilo, Corlino i Manazza, oraz zamianował na propozycje Mussoliniego sen. Casa ministrem oświaty, sen. Nawa ministrem gospodarstwa krajowego i dep. Sarachi ministrem robót publicznych. Teke kolonji, którą objął chwilowo prezes Rady ministrów, oddano dep. Scaloa. Nowi ministrowie złożą jutro przysięgę królowi.

Prezydenci senatu, oraz Izby udali się dziś do Kwirynału w celu złożenia królowi adresów parlamentów w odpowiedzi na mowę tronową. Audjencja odbyła się w sali tronowej w obecności Mussoliniego, wszystkich ministrów, oraz najwybitniejszych dygnitarzy dworu. W odpowiedzi na przedstawio-

ne mu adresy, król wygłosił przemówienie, przyzem podkreślił między innymi, że „dziś, kiedy straszna zbrodnia wywołała najwyższe moje oburzenie, oburzenie rządu, oraz obu Izb parlamentu jest bardziej niż kiedykolwiek rzeczą wskazaną, aby obie Izby dały narodowi przykład rozsądku i pojednawczości. Naród włoski pragnie gorąco waloryzacji swoich wielkich energii pokoju dla owocnej pracy, oraz większego doskonalenia swoich uczuć jedności, wreszcie wzmocnienia dyscypliny i siły organizmu państwowego w ramach normalnego życia narodowego. Obie Izby potrafią przez rozumną działalność i wysokie poczucie odpowiedzialności współpracować dla całkowitego osiągnięcia tych powszechnych aspiracji”

Ze spraw ruskich.

CHARAKTERYSTYKA PARTJI RUSKICH. — ROZKŁAD PARTJI TRUDOWEJ. — AUSTRIA PODPORA TRUDOWIKÓW. — PROKLAMACJA WOJENNA PRZECIW POLSCE. — KPINY Z REZOLUCJI NARODNEGO ZJAZDU.

Lwów, 1. lipca.

(W) Wychodzący w Berlinie tygodnik ruski „Litopys” pod redakcją prof. S. Tomaszewskiego, zamieścił w Nr. 19/20 dość trafny charakterystykę istniejących obecnie na terenie Małopolski wschodniej partji ruskich, którą podajemy w najważniejszych ustępach: „Najstarszą ze wszystkich — czytamy tam — partja trudowa, ma w zwyczaju periodycznie zrzucać jedną nazwę a wdziewać inną, lecz przez to ona ani trochę nie odmładza się. W ostatnich czasach dokonała bezprzykładnego przekształcenia się, cofając się do swoich źródeł z przed pół stulecia; założyli ją i kierowali nią jakiś czas t. zw. sześćdziesięcioletni, następnie zmieniali się młodsze pokolenia, a w końcu kierownictwo jej oparło się ponownie w rękach sześćdziesięciolatków. Starzy odmładzają się czy młodzi starzeją się? Pytanie trudne i odpowiedź na nie pozostawiam na boku. Dość, że organizacja ta była dłuższy czas jedyną w Galicji mniej więcej normalną partją w pojęciu nowoczesnym. Miała swoją socjalną podstawę: duchowieństwo, urzędników, adwokatów i spokrewnione z niemi włościaństwo średnie; miała swój teren działalności: parlament, sejm, pracę organiczną; miała swój „stan posiadania”: mandaty, posady urzędnicze, organizacje gminne, towarzystwa litd. Jednym słowem, partja miała pewną podstawę, głos, aparat, władzę i — co idzie w ślad za tem wszystkim — dużo zwolenników. Wojna podcięła bardzo jej siły, a przetoż, — gdy nadszedł r.

1917, nikt poważnie nie odmawiał jej prawa przejąć w swe ręce losy całego kraju. Ona przejęła i w tej rękach stał się kraj ten, czem jest dzisiaj, stał się ruina. Nie tutaj miejsce mówić o tem, kto i co doprowadziło do dzisiejszego stanu, a z innej strony sama partja tak jest mało zorientowana w przyczynach tego i w drodze bez wyjścia w swoim nowem stanowisku, że należy podkreślić jeden przeoczony moment. Rozkład nastąpił nie tyle wskutek indywidualnego niedostęstwa przewodców partji, lecz bardziej wskutek zmiany całej podstawy politycznej, na której opierała się za czasów austriackich. Wówczas żyła ona i rozwijała się bezpośrednio lub pośrednio kosztem państwa i kraju; w r. 1918 zabrakło tego poparcia; nastąpiła próba zastąpienia go narodowymi nowotworami państwowymi, próba nieudała, partja znalazła się w obcym państwie bez żadnego oparcia i poczęła rychło marnieć, jak marnieje drzewo z odciętym korzeniem. Obecnie nikt i nie nie wstrzyma nieuniknionego upadku partji, chociażby ona jeszcze raz zmieniała nazwę. Mówić o tem, że ona w nowych stosunkach może rzekomo podstawowo zmienić swój charakter, nie warto; pozostanie ona taką jaką była lub przestanie istnieć. Pierwsze już niemożliwe (a możliwe było w latach 1919 do 1923 drogą ugody z Polską) drugie — pewne. Rezolucje ostatniego Zjazdu Narodnego, — to piosnka łabedzia partji. Gdyby ktoś chciał jednym słowem scharakteryzować stronę polityczną

uchwalonych rezolucji, trudno byłoby nazwać je inaczej jak „proklamacją stanu wojennego” między organizacją i państwem. Psychologicznie zrozumiałe to, gdyż dla tej partji w obecnym składzie państwo jest warunkiem istnienia. Przeciwnie polskiej faktycznej państwowości, postawiono sprzeczną z nią ideę maksymalnej („na wszystkich ziemiach etnograficznych”) państwowości ukraińskiej (rezolucja I.). Bez względu na walkę z Polską, (rez. VII.) łączy się z wyzwaniem Czechosłowacji, Rumunii, Rosji i wszystkich państw, które podpisały lub przyznały obecne granice polityczne w Europie środkowej i wschodniej. „Viel Feinde, viel Ehre”. Lecz i nie bez sojuszników: Narodny Zjazd... „wypowiada trwałą wiarę w decydującą rolę Złotowięzowego Kijowa co do losów rozkawałkowanych kordonami ziem ukraińskich” (rez. II.). A. aby i z przeszłego zdjąć wszelki cień w kierunku kompromisu politycznego, uroczyście unieważniono t. zw. rezolucję autonomiczną poprzedniego zjazdu z r. 1923 i proklamowano „polityczne przedstawicielstwo narodu ukraińskiego po tej (?) stronie linii ryskiej jako zwierzchniezza władze narodowa” (rez. IV.). Krótko mówiąc między partją i państwem walka nie na życie lecz na śmierć. Kompromis jest niemożliwy. Partja przeszła całkowicie w stan nielegalny rewolucyjny, w którym poza uchwalonemi rezolucjami niemożliwym już jest żadne oświadczenie, a tylko dopuszczalne rozpocząć czyn wypływający konsekwentnie z ostatnich deklaracji. Czy kierownicy Narodnego Zjazdu przedstawili sobie dobrze swoje obecne stanowisko i jego nieuniknioną logikę? Czy oni gotowi są do zapowiedzianej akcji i czy sami gotowi są do ofiar? Przyjmujemy że tak. Jeżeli tak, to oni wiedzą, że na takim stanowisku dłuższy czas nie zdołają wytrzymać. Lub natychmiastowy czyn i wszystkie jego konsekwencje, lub sromotna kompromitacja i koniec — partji”.

Dalsza część wywodów prof. Tomaszewskiego i charakterystykę jego innych partji, omówimy innym razem.

NIEMCY KLAPEDZCY DOMAGAJĄ SIĘ AUTONOMII.

Klaipeda, 30. czerwca. (Tel. G. L.) U komisarza litewskiego Budrysa zjawila się delegacja klapedzkiego Kulturbundu, żądając przywrócenia wolności prasy, równouprawnienia języka niemieckiego w szkołach, cofnięcia rozporządzeń kościelnych, oraz wprowadzenia w życie autonomii. Komisarz litewski odpowiedział, że nie będzie rozpatrywał wogóle tych dezzyderatów, ponieważ Kulturbund zaimuje się akcją polityczną. Wobec tego delegacji Kulturbundu odpowiedzieli, że przedstawia swe żądania prezydentowi republiki litewskiej.

Kronika.

Szybkość informacji PAT-ej.

Lwów, 1. lipca.

26. czerwca rozesłała urzędowa Polska Agencja Telegraficzna komunikat, umieszczony we wszystkich pismach stołecznych i prowincjonalnych, a zawierający sensacyjne oświadczenie Trockiego o zamiarze Japonii oddania Sowietom kilku jednostek bojowych.

Wiadomość ta — uzupełniona dokładnie przez szereg najciekawszych ustępów z tego przemówienia Trockiego — ukazała się w „Gazecie Lw.” jako telegram własnego korespondenta z Pogranicza sowieckiego jeszcze w Nrze 138 z dnia 17. czerwca br. (pod tytułem „Silne zbliżenie Rosji sow. do Japonii”, czyli na 10 dni przed „oryginalnym” komunikatem Pa’ra z Moskwy. O ile PAT wziął tę wiadomość z „Gaz. Lw.”, dlaczego raczej rozesłać swój komunikat z 10-dniowym opóźnieniem bez powołania się na źródło, i — w dodatku — opuszczając szereg najciekawszych szczegółów. Jeżeli zaś PAT wprost dostał ten telegram z Moskwy od swego specjalnego sprawozdawcy, rodzi się pytanie, czy warto tak spóźnione informacje tak drogo opłacać.

Wtorek, 1. lipca: Rz. kat.: Teobalda. — Gr. kat. Leontyja. — Słow.: Bogusława.

Prez. Grabski przyjął p. Chacińskiego, dożywanego na referenta ustawy o naprawie gospodarki państwowej i społecznej.

Inspektor broni gen. Rydz-Śmigły powrócił dnia 27. ub. m. z inspekcji, której dokonał w towarzystwie nowogrodzkiego wojew. Radkiewicza. Przejechano samochodem z górą 500 km. wzdłuż granicy polsko-sowieckiej. — Przejąd granicy pozwolił stwierdzić, że stosunkowo wiele zostało uczynione w kierunku wzmocnienia ochrony granicy, oraz że dalsza praca nad doskonaleniem aparatu straży granicznej postępuje naprzód.

Sekretarz Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów p. Widomski wyjeżdża dziś do Katowic, jako delegat Ministerstwa przemysłu i handlu i Ministerstwa Zbawienia na miejsce położenia gospodarczego i zdania z niego sprawy rządowej.

Pan Wojewoda Zimny zwiedził dnia 24. bm. w towarzystwie Naczelników Wydziału Pracy i Opieki Społecznej Mazkowskiego i Rolnictwa Morawskiego, część powiatu jaworowskiego, dotknięta gradobiciem i huraganem, który w samym mieście Jaworowie, jak i w okolicy szalał dnia 18. um.

Na terenie klęską dotkniętym, obejmującym około czwartą część powiatu jaworowskiego, uległy zboża, szczególnie żyta, bardzo znacznemu, bo od 50 do 80%, a miejscami zupełnie zniszczeniu, a ląki, pastwiska, a także uprawne grunty zostały zamulone. Ponadto wyrządził orkan ogromne szkody w lasach łamiąc lub wyrwijając z korzeniami setki drzew. W mieście Jaworowie i kilku sąsiednich wsiach zolało zwyż 100 stodół i stajen, oraz kilka budynków mieszkalnych zburzonych, a burza zerwała także dachy na niektórych budynkach, zwłaszcza w miejscowości Jaworowie, jak na kościele, celnicy miejskiej, w budynku gimnazjalnym i innych.

Pan Wojewoda przyrzekł ludności katastrofą dotkniętej, która go wzdłuż rzeki i pół oczekiwała, gotówką pomoc, która jednak wobec stanu finansów Państwa może wystarczyć tylko do zaspokojenia doraźnych potrzeb najuboższej ludności, oraz udzielenie podobnym rolnikom pożyczek przez Bank Rolny. — Po przyjęciu następnego Starostwie szeregu deputacji i osób, tapil późnym wieczorem powrót do Wojewody do Lwowa.

P. Darowski odbył wczoraj naradę z prez. Grabskim, któremu złożył sprawozdanie ze swej działalności w Mo-

Rząd Mac Donalda uprawia politykę imperialistyczną?

DPMISJA PREMIERA EGIPTU. — ANGLJA OBSTAJE PRZY POSIADANIU SUDANU. — SUDAN DLA EGIPTU. — DYMISJA ZAGLULA PASZY NAJPRZYJĘTA.

Paryż, 30. czerwca. (Tel. G. L.) O dymisji Zaglula paszy donoszą z Egiptu: Przed kilku dniami lord Palmerston oświadczył w Izbie lordów, że Anglja musi obstawać przy posiadaniu Sudanu. Oświadczenie to wywołało w Egipcie złe wrażenie, gdyż obstają tam za połączeniem Egiptu z Sudanem. Zaglula pasza, który miał w najbliższym czasie wyjechać do Londynu, by z rządem angielskim podać rokowania o-

świadczył w Izbie, że Egipt nie może zrzec się swoich służnych praw do Sudanu, a ponieważ rząd robotniczo-angielski uprawia politykę imperialistyczną Zaglula w dalszym zmuszony, ustąpić. Zaglula pasza wniósł prośbę o dymisję, król jednak prośby nie przyjął i polecił Zagluli udać się do Londynu i wdrożyć rokowania w sprawach bieżących.

skwie, oraz omawiał zadania, jakie stoją przed Minist. prey w związku z obecnym przesileniem w przemyśle.

P. Kajetan Dzierżkraj-Morawski mianowany został dyrektorem departamentu w Min. spr. zagranicznych.

Po wyjeździe do Warszawy posła Darowskiego, kierownictwo poselstwa Rządowego w Moskwie objął w charakterze charge d'affaires radca legacyjny p. Kazimierz Wyszyński.

Zniżka artykułów pierwszej potrzeby. Wyłoniona przez Komitet Ekonomiczny Rady Min. komisja międzyministerjalna dla spraw obniżenia artykułów pierwszej potrzeby, przyjęła wnioski poszczególnych podkomisji w sprawie: 1) obniżenia cen maki i pieczywa, 2) potamienia mięsa, 3) zniżenia cen artykułów pierwszej potrzeby, jak ubrania, obuwie, bielizna, 4) zniżki opa-

Generalna Dyrekcja poczt i telegrafów wprowadziła w obieg pocztowe znaczki dopłaty w waducie złotowej po 1, 2, 3, 5, 6, 10, 15, 20, 25, 30, 40 i 50 groszy, oraz po 1, 2, 3, 5 zł.

Zjazd delegatów związku polskich stowarzyszeń spożywczych odbył się wczoraj w Warszawie w Tow. Hygienicznym z udziałem 523 osób, reprezentujących 110 stowarzyszeń spożywczych i 51 delegatów, reprezentujących 11 związków lokalnych, oraz 15 członków Rady nadzorczej.

Wystawa polska w Konstantynopolu, mająca się odbyć w czasie między 12. września a 3. października, zapowiada się jaknajlepiej. Do komitetu organizacyjnego zgłosiło się już dziewięćdziesiąt kilka związków i firm, deklarujących swój udział w wystawie i wystanie ekspozycyj do Konstantynopola. Podczas wystawy zwiedzi b. stolice Turcji kilka wycieczek polskich.

II. Gdańskie Targi Międzynarodowe a Rosja. W prasie pojawiły się wiadomości, iż Rosja nie będzie wystawiła na II. Gdańskich Targach Międzynarodowych, ponieważ odbywają się w czasie, kiedy inne targi wschodnie mają miejsce. Zarząd II. Gdańskich Targów Międzynarodowych prosi nas o zakomunikowanie, iż wiadomość ta, pochodząca ze źródeł rosyjskich, jest mylna, ponieważ Gdańskie Targi Wzorów nie odbędzie się równocześnie z innymi targami wschodnio-europejskimi w sierpniu, lecz w czasie od 2 do 5 października. Zarząd Targów zwrócił się do rządu rosyjskiego, aby zmienił odpowiednio swoje postanowienie.

Sekcja japońska na Targach Wschodnich we Lwowie. Zawiazane z początkiem bieżącego roku we Lwowie „Polskie Towarzystwo Przyjaciół Dalekiego Wschodu” po porozumieniu się z Dyrekcją „Targów Wschodnich” i Prezydentem Mag. miasta Lwowa, celem ułatwienia pierwszych kroków w nawiązaniu bardziej ożywionych stosunków gospodarczych z krajami Dalekiego Wschodu, czyni starania o utworzenie Sekcji japońskiej na „Targach Wschodnich” we Lwowie na wzór istniejącej Sekcji francuskiej etc. Tak prezydent miasta Lwowa p. Neumann, jak i dyrektor „Targów Wschodnich” p. Grossman odnieśli się do tego projektu bardzo przychylnie i jeżeli olbrzymia odległość (20,000 km. drogi morskiej) i krótki stosunkowo czas do rozpoczęcia „Targów Wschodnich” nie stana na zawadzie, to już tego roku pierwsze ekspozycje japońskie ukaza się we Lwowie na „Targach Wschodnich” (5—17 wrześ-

W niedzielę, dnia 6. lipca 1924 odbędzie się na dochód Towarzystwa Wz. Pomocy Członków Teatrów miejskich Wielki festyn z zabawą ogrodową z daniem przy jebandzie na sali.

Aerolloyd, polska linia lotnicza. Dla dokładnej orientacji publiczności „Aerolloyd”, polska linia lotnicza, podaje do wiadomości, że sprzedaż biletów odbywa się w dyrekcji Hotelu George’a, gdzie udziela się również wszelkich informacji.

Cena detaliczna wyrobów tytoniowych. Na podstawie ustawy z dnia 1. czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. Rz. P. Nr. 47 z roku 1922 poz. 409) zarządził p. Minister skarbu rozporządzeniem z dnia 20 czerwca 1924 zmianę cen detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych państwowych, fabryk tytoniu i począwszy od dnia 1. lipca 1924 ustanowił następujące ceny wyrobów tytoniowych.

I. Cygara za jedną sztukę: Havana 45 gr. Belweder 40 gr. Wawel 36 gr. Brytania 30 gr. Trabuco 26 gr. Kuba 22 gr. Portorico 14 gr. Mięszane zagraniczne 10 gr.

II. Papierosy za jedną sztukę: Kairo 10 gr. Sfinks 8,5 gr. Dames 7,5 gr. Kame 7 gr. Pami 6 gr. Egipskie 5 gr. Medjum 4 gr. Club 3,5 gr. Seimowe 3,5 gr. Prezydent 3,5 gr. Pogoń 3 gr. Sport 3 gr. Warszawskie 3 gr. Bedula 3 gr. Płaskie 3 gr. Damskie 2,5 gr. Gewont 2,5 gr. Seier Basza 2,5 gr. Lech 2 gr. Witehd 2 gr. Cowboy 2 gr. Wista 1,5 gr. Nobless 1,5 gr. Yanks 1,5 gr. Wanda 1 gr. Sokoly 1 gr.

III. Tytonie do papierosów za jeden klg.: Kir 60 zł. Ksanti 50 zł. Najprzedniejszy sułtański 45 zł. Najprzedniejszy macedoński 40 zł. Najprzedniejszy turecki 32 zł. Przedni turecki 24 zł. Średni turecki 19 zł. 20 gr. Kresowy 13 zł. 60 gr. Machorka 6,40 gr. Krajowy 4 zł.

IV. Tytonie do fajki: za jeden klg.: Przedni fajkowy 8 zł. 80 gr. Zwyczajny fajkowy 6 zł. 40 gr. Presówka śląska 5 zł.

Tabaka do żażwania za jeden klg.: Przednia 4 zł. zwyczajna 2 zł.

Wycieczka do Krzemienia. Polskie Towarzystwo Politechniczne zamierza urządzić w połowie lipca br. wycieczkę członków do Krzemienia dla zwiedzenia tamtejszych zakładów naukowych, osoblności miasta i okolicy. Wycieczka trwałaby dwa dni. Nocleg na miejscu zapewniony. Bliższych informacji udziela Sekretariat Polskiego Towarzystwa Politechnicznego codziennie między godziną 5—7 (ul. Zimorowicza 1. 9), gdzie też należy zgłaszać uczestnictwo w wycieczce.

Przewóz tytoniu. Z powodu częstych nieporozumień wyjaśniają że w myśl ustawy o monopolu tytoniowym przewóz surowca tytoniowego, maszyn, narzędzi i innych materiałów, służących do zawodowej fabrykacji wyrobów tytoniowych, jest zależny od okazania zezwolenia, wydanego przez miejscowe władze skarbowe, względnie dyrekcje okręgów skarbowych. Natomiast przewóz wyrobów tytoniowych, wysyłanych pod adresem koncesjonowanych sprzedawców tychże wyrobów, lub składowni tytoniu, nie jest uzależniony od przedkładania zezwoleń.

Zmiana nazw stacji kolejowych. W przeciągu miesiąca czerwca br. zmieniono nazwy licznych stacji polskich kolei państwowych. Miedzy innymi zmieniono nazwy następujących stacji:

Na linii Lublin—Warszawa: Wawolnica na Nałęczów, zaś Nałęczów na Sadurki; na linii Kraków—Warszawa: Granica Warsz. na Maczki; na linii Warszawa—Toruń: Teresin na Szymanów, a Pniewo na Zychlin. Stacja Łowicz Kaliski otrzymała nazwę Zielkowiec, a stacja Białowież nazwę Białowieża. Włodzimierz Wołyński nazywa się obecnie już tylko Włodzimierz, a przystanek Bolszowce (na linii Lwów—Stanisławów) Słobódka Bolszowiecka. Niektóre stacje otrzymały bliższe określenia, jak Rogóźno „koło Łańcuta”, Biała „koło Bielska”, Dobra „koło Limanowy” i Lachowice „koło Żywiec”. Na Górnym Śląsku zmieniono nazwy licznych stacji kopalnianych.

(h) Samobójstwo 22-letniego kuśnierza. W domu przy ul. Krasiickich 7. wystrzałem z rewolweru w brzuch, pozabawił się życia 22-letni Mendel Fisch, z zawodu kuśnierz. Przyczyna rozpaczliwego kroku nie znana.

(h) Nieszczęśliwy wypadek. Na Zniesieniu znalazł wczoraj 14-letni Tadeusz Konclak niewystrzelony granat, którym począł manipulować. W pewnym momencie granat eksplodował i urwał nieszczęśliwemu 3 palce u ręki.

(h) 15-letni zbrojeniec. Ciekawy wypadek zdarzył się wczoraj przy ul. Szewczenki 9. Zamieszkały tam 15-letni Wincenty P. dopadł w sieniach tej reakcyjnej 9-letnia M. D. i usiłował ją zgwałcić. Na krzyk napadniętej zbiegli się sąsiedzi, którzy przeszkadzili młodemu zwyrodniałcowi w dokonaniu gwałtu i zawiadomili o tem policję Ananasa tego aresztowano.

ORYGINALNE TUTKI MORWITAN

St. Wołoszynskiego w Krakowie

przedwojennego gatunku

pakowane są obecnie w pudełku bez napisu firmowego na spodniej stronie na co zwracamy łaskawą uwagę P. T. Konsumentów.

Do nabycia we wszystkich sklepach tytoniowych. 8573

Z teatrów lwowskich.

Repertuar Teatru Wielkiego:

Wtorek 1 lipca o godz. 7.30 „Salome” (z p. Zamorską).

Środa 2 lipca o godz. 7.30 „Aida”, gość. wst. Dygasa.

Czwartek 3 lipca o godz. 7.30 „Salome” (z p. Zamorską).

Repertuar Teatru Małego:

Wtorek 1 lipca o godz. 7.30 „Jutro pogoda”.

Środa 2 lipca o godz. 7.30 „Jutro pogoda”.

Czwartek 3 lipca o godz. 7.30 „Jutro pogoda”.

Występ Dygasa w „Aidzie”. Środowe przedstawienie „Aidy” będzie znów niezwykłe wartościowe i ciekawe, gdyż znakomity nasz gość, Dygas, śpiewa partje Radamesa. Obok Dygasa usłyszymy również po raz pierwszy bardzo utalentowaną artystkę śpiewaczkę p. Falke-Korabińska, znaną ze scen włoskich, na których przez szereg lat z dużym powodzeniem występowała. P. Falke-Korabińska kreować będzie rolę Anneris. Aida również po raz pierwszy śpiewa p. Bielecka. Umiłony nasz baryton p. Cyganik śpiewa partje Amnastra. Koła p. Popiel, artysta oper włoskich. Tak obsadzona „Aida” wzbudzi niewątpliwie najżywsze zainteresowanie wśród muzycznych sier Lwowa.

Ostatnie przedstawienia „Jutro pogoda”. Świetna farsa amerykańska, którą Teatr Mały rozśmiesza co wieczór publiczność, grana będzie tylko do piątku włącznie, gdyż w sobotę wchodzi na afisz tego teatru niezmiernie miła i wesola komedia pt. „On, ona i mama”.

Dygas w „Balu maskowym” i „Walkirii”. Dwa ostatnie gościnnie występy genialnego śpiewaka odbędą się w naktach w „Balu maskowym” (partnerka jego będzie p. Zamorska) i w sobotę w „Walkirii”. Bliższe szczegóły podamy.

CYRIL A. KOUNACKIEGO. Codziennie o 8 wiec atrakcyjne przedstawienie W sobotę, niedzielę i święta po dwa przedstawienia. — Bliższe szczegóły w afiszach. 8575

OGŁOSZENIA.

ROZMAITE OBWIESZCZENIA

Cg. I. b. 82/24. Edykt, Joanna Lewicka, żona sędziego w Stanisławowie wniosła skargę przeciw pozwanemu Włodzianierowi Janowi Lewickiemu, sędziemu powiatowemu, zamieszkałemu w Taszkencie o rozdział małżeński. Audiencje do prób ugodowych wyznaczone zostały na 30 czerwca, 7 lipca i 14 lipca 1924 każdym razem o 12 godzinie. Ponieważ między Rz. P. a S. S. R. nie ma układu o pomocy prawnej, ustanawia się dla pozwanego kuratorem dra Rydeta, adwokata w Stanisławowie, który go będzie zastępował na jego koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki on sam się nie stawi lub pełnomocnika nie ustanowi. 4025

Sąd okręgowy, Oddział I.
Stanisławów, 28 maja 1924.

C. IV. 706/23 Edykt. Strona powodowa Stefan Tatarski, syn Wasyla, wniosła skargę przeciw stronie pozwanej nieznanemu z miejsca pobytu Antoniemu Janczakowi o uznanie i wpis prawa własności do L. czynu, C. IV. 706/23. Audiencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 30 czerwca 1924 godz. 8 1/2 przedpoł. w tym Sądzie Biuro Nr. 76. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się dra Eliasza Winnickiego, adwokata w Drohobyczu kuratorem, który będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika. 4028

Sąd powiatowy, Oddz. IV.
Drohobycz, 21 czerwca 1924.

KURATELE

L. V. 4/23. Ogłoszenie pozbawienia własności. Uchwałą Sądu powiatowego w Chodorowie z dnia 31. grudnia 1923 L. V. 4/23 pozbawiono całkowicie własności z powodu choroby umysłowej Hrynia Bogdana w Horodyszczu Królewskim. Kuratorem ustanowiono Warwę Bogdan w Horodyszczu Królewskim. 3839

Sąd powiatowy, Oddział V.
Chodorów, 1. marca 1924.

L. V. 6/23. Ogłoszenie pozbawienia własności. Uchwałą Sądu powiatowego w Chodorowie z 31. grudnia 1923 L. V. 6/23 pozbawiono całkowicie własności Stefanę ze Stojanowskich Dzieciołowska, nauczycielkę, zamieszkałą poprzednio w Zagóreczku, a to z powodu choroby umysłowej. Kuratorem ustanowiono Feliksa Dzieciołowskiego, emer. kierownika szkoły, zamieszkałego w Zagóreczku. 3840

Sąd powiatowy, Oddział V.
Chodorów, dnia 20. lutego 1924.

UZNAWANIA ZA ZMARŁYCH.

T. IV. 123/21/10. Klemens Djańbek z Szairanowa powołany do 17. pułku strzelców pełnił służbę na różnych frontach, poczem wysłany w kwietniu 1918 na front włoski, tamże bez wieści zaginał. Wydaje się ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Drowi Zygmontowi Niemierowskiemu adwokatowi w Tarnowie, obrońcy wężła małżeńskiego wiadomości o powyższym wyniesionym, Klemens Djańbeka wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę podgiu 19. stycznia 1925 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów dnia 15. stycznia 1924. 3902-3

T. 71/24/4. Piotr Stasyk, urodzony w Romanowie 1889 jako żołnierz austr. zaginał od 1914. Celem uznania go za zmarłego wzywa się by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości o nim Sądowi. 4029

Sąd okręgowy cyw., Oddział VII.
Lwów, dnia 23 kwietnia 1924.

Lcz. T. 55/24/3. Edykt. Łukasz Kurdcha, syn Pawła, urodzony 25 paźdz. 1890 w Kurkowie pow. Radziechów.

powołany w r. 1914 do wojska austr. brał czynny udział we wojnie światowej na rosyjskim froncie gdzie też od roku 1914 zaginał. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się aby uwiadomiono o zaginionym do 6 miesięcy Sąd lub kuratora adw. dra Kłaka w Złoczowie, poczem Sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddz. IV.
Złoczów, dnia 13 maja 1924. 3984

T. 248/23. Edykt. Jan Cybulski, syn Eljasza i Anny, urodzony 18 czerwca 1883 w Podhajcach—Halicz, tam zamieszkały, zaginał na wojnie ukraińskiej i miał umrzeć w szpitalu w Tarnowie w 1919. Ogłasza się wezwanie aby najpóźniej do sześciu miesięcy od ogłoszenia udzielono Sądowi lub adwokatowi Drowi Chrzyszowskiemu w Brzeżanach, obrońcy wężła małżeńskiego wiadomości o nim a jego się wzywa, by dał znać o sobie. 3890

Sąd okręgowy.
Brzeżany, 29 marca 1924.

T. 29/24/3. Iwan Dutka, syn Hrycia i Marii, urodzony Popowce 1893, był żołnierz ukraiński, dostał się w 1919 do niewoli polskiej, poczem ślad za nim zaginał. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego wzywa się o powołanie Sądu lub dra Moslera w Czortkowie do 1 lipca 1925. 3937

Sąd okręgowy, Oddz. IV.
Czortków, dnia 29 maja 1924.

T. 117/21/4. Mikołaj Dajczuk, syn Jana ur. 1868 w Nesterowcach pow. Zborów, wydał się przed około 15 laty do Prus za zarobkiem i od tej chwili nic o nim żadnej wieści, z wyjątkiem, że rzekomo tamże miał przy sposobności kąpieli utopić się. Wdraża się zatem na prośbę Justyna Dajczuk postępowanie celem uznania Mikołaja Dajczuka za zmarłego. Wzywa się aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adw. drowi Groszkowi w Złoczowie wiadomości o zaginionym do 1 roku, poczem Sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek. 3903

Sąd okręgowy, Oddz. IV.
Złoczów, 5 kwietnia 1924.

Lcz. T. 76/23/4. Ahajja (Haśka) Hnatuk, żona Hrycka, urodzona w Markopolu pow. Brody wedle podania umarła w lutym 1917 w Markopolu. Stwierdził to zaprzysiężony świadek Wasyl Kisil. Wobec powyższego na prośbę Marii Bezkorowajnej wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszczytnej śmierci zaginionej i wydaje się ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora dra M. Grubera, adwokata w Złoczowie do 3 miesięcy o zaginionej. Po upływie powyższego czasokresu i po podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dewodzie zaszczytnej śmierci. 3904

Sąd okręgowy, Oddz. IV.
Złoczów, dnia 1 września 1923.

Lcz. T. 15/24/3. Edykt. Wawrzyniec Mysak, syn Matwija, urodzony 15 października 1895 w Łopuszanach pow. Zborów, zabrany w r. 1915 przez wojska rosyjskie z podwodą zaginał odtąd bez wieści. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego wzywa się by uwiadomiono o zaginionym do 6 miesięcy Sąd lub kuratora adw. dra Groszkonia w Złoczowie, poczem Sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek. 3905

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Złoczów, dnia 13 maja 1924.

T. 38/24/3. Edykt. Michał Rudy, syn Oleksy, urodzony dnia 15 paźdz. 1891 w Skwarzawie pow. Złoczów, powołany w roku 1914 do wojska austr. zaginał w tymże samym roku w walkach na froncie serbskim. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego wzywa się aby uwiadomiono o zaginionym do 6 miesięcy Sąd lub kuratora dr. Matelmana adw. w Złoczowie, poczem Sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Złoczów, dnia 14 maja 1924. 3906

T. 42/24/3. Edykt. Cyprian Kozła, syn Joachima urodzony 14 paźdz. 1890 w Zagórczu pow. Zborów, powołany w roku 1914 do wojska austr. brał czynny udział w wojnie światowej, w której od roku 1914 zaginał. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego wzywa się aby uwiadomiono o zaginionym do 6 miesięcy Sąd lub ku-

ralora adw. dra Sternschussa w Złoczowie, poczem Sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek. 3907

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Złoczów, dnia 13 maja 1924.

FIRMY.

Firm. 33. Rej. B. 25. Zmiany dotyczące już wpisanej firmy. Dnia 7. maja 1924 wpisano przy firmie Ziemiński Bank kredytowy, Towarzystwo Akcyjne we Lwowie, Oddział w Tarnowie; po niemiecku „Boden Credit-Bank Aktiengesellschaft in Lemberg, Filiale in Tarnów”; po francusku „Credit Foncier Societe anonyme a Leopold Succursale a Tarnow” następujące zmiany: zmianowanie przez Radę nadzorcza na posiedzeniu dnia 29 grudnia 1923, 1) dla Karola Kolarzowskiego zastępcy kierownika tamtejszego Oddziału współupoważnionego do podpisywania firmy oddziału tarnowskiego w sposób statutu przewidziany, 2) Wykreślenie dotychczasowego współfirmanta tegoż Oddziału Wilhelma Bisanza wskutek tegoż rezygnacji. 3799

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 26. kwietnia 1924.

Firm. 938/24 B. I. 245. Wpisano w rejestrze Oddział B. Firma i siedziba: Bank agrarno-przemysłowy S. A. w Krakowie, ul. Florjańska 1. 18. Zastępca Dyrektora Spółki Akcyjnej i Kierownikiem Centrali w Krakowie zamianowany Marek Hausner, zamieszkały w Krakowie, ul. Dunajewskiego 2. Wykreślono wicedyrektora Spółki Władysława Arvaya. Dzień wpisu: 3. czerwca 1924.

Sąd okręgowy, jako handl., Oddz. II.
Kraków, dnia 2. czerwca 1924. 3958

Firm. 870/24. B. II 54. Wpisano w rejestrze Oddział B.: Siedziba i firma: Syndykat rolniczy w Krakowie, Centralny organ handlowy dla spółek i kółek rolniczych, Spółka akcyjna. Uchwała Walnego Zgromadzenia Spółki z dnia 7. września 1923 L. rep. 23586, a) postanowiono: podwyższenie kapitału akcyjnego Spółki, wynoszącego dotychczas 50,000,000 Mkp. o kwotę 450,000,000 Mkp., zatem do wysokości sumy 500,000,000 Mkp. przez emisję 450,000 sztuk nowych akcji III emisji, z których 150,000 imiennych i 300,000 okazycielskich nominalnej wartości 1000 Mkp. każda na warunkach określonych w postanowieniu Ministerstwa przemysłu i handlu, oraz Ministerstwa skarbu z dnia 11. grudnia 1923. b) Zmieniono §§ 7, 8, 9, 10, 12, 13, 16, 18, 19, 23 i 26 statutu Spółki. Dzień wpisu: 26. maja 1924. 3957

Sąd okręgowy, jako handl., Oddz. II.
Kraków, dnia 23. maja 1924.

Firm. 887/24. C. III. 17. Wpisano do rejestru Oddział C.: Firma i siedziba „Marwuskin”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krzeszowicach. Ustąpił zawiadowca Stefan Ławowski. Zawiadowcą wybrany Chaim Fajereisen, właściciel realności w Miechowie. Prokura Ebroima Bluma zgasa. Prokury udzielono Józefowi (Joskowi) Dawidowi 2-ga int. Blattowi, kucyowi w Miechowie. Dzień wpisu: 28. maja 1924. 3956

Sąd okręgowy, jako handl., Oddz. II.
Kraków, dnia 27. maja 1924.

Firm. 343. Rej. C. VI. 141. Wykreślono firmę spółkovej. Z rejestru wykreślono dnia 30. marca 1924 z powodu fuzji ze spółką akcyjną „Zakłady Chemiczne Laocokn. Spółka akcyjna we Lwowie”. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: „Zakłady chemiczne Laocokn. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we Lwowie”. Sąd okręgowy jako handl., Oddział IV.
Lwów dnia 26. marca 1924. 3880

Firm. 825/24 B. I. 80. Wpisano do rejestru Oddział B. Siedziba i firma: Polski Bank Przemysłowy we Lwowie. Filja w Krakowie. Dotychczasowych Dyrektorów: Dra Marcina Szarskiego, Dra Zdzisława Słuszkiewicza, Tadeusza Filippiego, Dra Feliksa Merunowicza i Dra Wilhelma Krzysztonia, wobec tego, że zostali już wpisani jako Członkowie Zarządu — wykreślono jako Dyrektorów, Tadeusz Winiarz, dotychczasowy zastępca Dyrektora w Krakowie; mianowany został Dyrektorem, Maksymilian Abramowicz i Stanisław Duszczyński w Warszawie, P. Eugeniusz Barezak we Lwowie, p. Rudolf Soezy w Łodzi, p. Jan Dronka w

Krakowie mianowani zostali zastępcami Dyrektorów. Prokure p. Jana Dronka wobec mianowania go zastępcą Dyrektora wykreślono się. Dzień wpisu 18. maja 1924.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II.
Kraków dnia 15. maja 1924. 3962

Firm. 832/24. A. IV. 215. Wpis firmy spółkovej. Siedziba firmy: Kraków. Płaszów, ul. Wielicka. Brzmienie firmy: „Deserta”, polska fabryka serów, Kraków-Płaszów, Archit. I. Kurzer i A. Streissenberg. Przedmiot przedsiębiorstwa: prowadzenie fabrykacji serków, kwargali i sprzedaż tychże w celach zarobkowych. Firma Spółka: Jawna spółka handlowa od dnia 1. maja 1924. Jawni spółnicy: Architekt Izydor Kurzer, kupiec w Krakowie, ul. Długa 50 i Adolf Streissenberg, kupiec w Krakowie, ul. Rakowicka 1. 19. Do zastępowania firmy uprawniony jest każdy ze spółników z osobna. Podpis firmy: pismo napisane albo wydrukowane, lub stempel wytłoczony firmą umieszczyć swój podpis, którykolwiek ze spółników. Dzień wpisu: 15. maja 1924. 3961

Sąd okręgowy, cyw. jako handl., Oddział II.
Kraków, dnia 15. maja 1924.

Firm. 608/24. C. VI. 145. Wpisano do rejestru Oddział C: Firma i siedziba: Małopolska wytwórnia miodu Kmita, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie. Uchwałą Walnego zgromadzenia z dnia 23 kwietnia 1924 stwierdzono protokołem notarialnym do L. R. 32137 zmieniono postanowienia art. X. kontraktu spółki z 1923 ty Kraków, 27. marca 1923 L. R. 29137 w ten sposób, że wykreślono postanowienie, nadające dwóm prokuratorom prawo zastępowania spółki i podpisywania jej firmy, a pozostawiono jedynie te postanowienia, które do zastępstwa i podpisywania firmy powołują łącznie dwóch zawiadowców albo jednego zawiadowcę i jednego prokuratora, tych ostatnich obu kolektywnie. Dzień wpisu: 5. maja 1924. 3946

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II.
Kraków, dnia 2. maja 1924.

Firm. 630/24. A. IV. 183. Wykreślenie firmy. Z rejestru oddział A. wykreślono: Firma i siedziba: Inż. Roman A. Weinberg w Krakowie, ul. Biskupia Nr. 4. Przedmiot przedsiębiorstwa: nabycie materiałów budowlanych celem dalszej odsprzedaży itd. Skutkiem zwinienia przemysłu. Dzień wpisu: 1. maja 1924. 3947

Sąd okręgowy cyw. Oddz. II.
Kraków, dnia 6. maja 1924.

UNIEWAŻNIAM książkę wojskową wydaną mi w marcu 1923 w Zniesieniu przy kontroli rezerwistów z kateg. Cl. S. I. takowa została mi skrajnie na 10/6 1924 w podróży z Podzamcza do Krasnego. Juliusz Rosen, Zniesienie 138. 4021

Liczba czynności Sa. Sa 1/24
9.

Edykt ugodowy.
Otwarcie postępowania ugodowego do majątku Pinkasa Lindenblutha w Rzeszowie. Komisarz ugodowy Karpiński sędzia sądu okręgowego w Rzeszowie. Zarządca ugodowy dr. Jakob Fröhlich, adwokat w Rzeszowie.

Audiencja do zawarcia ugody w wyżej wymienionym Sądzie biuro N. 46/II. z dnia 1. lipca 1924 r. o godz. 10 przedpołudniem. Czasokres do zgłoszenia wierzytelności do 1 lipca 1924. 4022

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 11. czerwca 1924.

Spółdzielczy Bank „GITA” w Lwowie

zawiadamia swych P. T. Członków, iż

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

odbędzie się dnia 16. lipca 1924 o godz. 16-tej w lokalu bank przy ulicy Brajerowskiej liczbą

1 Rezygnacja członków Rady Nadzorczej i Zarządu.

2 Wybór członków Rady Nadzorczej i Zarządu.

3. Zmiany Statutu.

4. Wnioski i ewentualia.

1830 ZARZĄD.

Prenumerata bez odnoszenia miesięcznie 3 zł. 50 gr., z odnoszeniem lub pocztą miesięcznie 3 zł. 75 gr., zagranicą 5 zł. 50 gr. — Redakcja czynna od godz. 8 rano do 1 popoł. z wyjątkiem niedziel i świąt. — Redaktor naczelny przyjmuje od 1. 2. popoł. — Listów niefrankowanych nalezyte nie przyjmuje się — Rękopisów Redakcja i Administracja niezwracaja. — Konto P. K. O. 141.690.

Redaktor odpowiedzialny: JERZY KONARSKI. Nalezytość pocztową opłacono ryczałtem. Drukarnia Polska, pod zarz. Z. Kiebuszewi